

6. Llevat que les parts contractants ho decideixin d'una altra manera, el tribunal d'arbitratge ha d'establir el seu propi procediment.

7. El tribunal d'arbitratge ha d'adoptar la seva decisió per majoria de vots i aquella és definitiva i vinculant per a les dues parts contractants.

8. Cada part contractant corre amb les despeses de l'àrbitre designat per ella i les relacionades amb la seva representació en els procediments arbitral. Les altres despeses, incloses les del president, les sufraguen per parts iguals les dues parts contractants.

Article 11. Controvèrsies entre una part contractant i inversors de l'altra part contractant.

1. Qualsevol controvèrsia relativa a les inversions que sorgeixi entre una de les parts contractants i un inversor de l'altra part contractant, respecte a qüestions regulades per aquest Acord, ha de ser notificada per escrit per l'inversor a la part contractant receptora de la inversió. En la mesura que sigui possible les parts en controvèrsia han d'intentar arreglar aquestes diferències mitjançant un acord amistós.

2. Si la controvèrsia no pot ser resolta d'aquesta manera en un termini de sis mesos a comptar de la data de notificació escrita esmentada en el paràgraf 1, la controvèrsia es pot sotmetre, a elecció de l'inversor, a:

els tribunals competents de la part contractant en el territori de la qual es va fer la inversió; o

a un tribunal d'arbitratge «ad hoc» establert de conformitat amb les regles d'arbitratge de la Comissió de les Nacions Unides per al Dret Mercantil Internacional (CNUDMI); o

al Centre Internacional d'Arranjament de Diferències Relatives a Inversions (CIADI) creat pel «Conveni sobre l'arranjament de diferències relatives a inversions entre estats i nacionals d'altres estats», obert a la signatura a Washington el 18 de març de 1965, quan cada Estat part en aquest Acord s'hi hagi adherit. En cas que una de les parts contractants no sigui Estat contractant del Conveni, la controvèrsia es pot resoldre de conformitat amb el mecanisme complementari per a l'Administració de procediments de conciliació, arbitratge i comprovació de fets per la Secretaria del CIADI; o

a un tribunal d'arbitratge establert de conformitat amb les regles d'arbitratge de l'Organització per a l'Harmonització del Dret Mercantil a l'Àfrica (OHADA).

3. L'arbitratge s'ha de basar en les disposicions d'aquest Acord, el dret nacional de la part contractant en el territori de la qual s'ha dut a terme la inversió, incloses les regles relatives als conflictes de Llei, així com en les regles i els principis de dret internacional que puguin ser aplicables.

4. La part contractant que sigui part en la controvèrsia no pot invocar en defensa seva el fet que l'inversor, en virtut d'un contracte d'assegurança o garantia, hagi rebut o hagi de rebre una indemnització o una altra compensació pel total o una part de les pèrdues sofertes.

5. Les decisions arbitral són definitives i vinculants per a les parts en la controvèrsia. Cada part contractant es compromet a executar les sentències d'acord amb la seva legislació nacional.

Article 12. Àmbit d'aplicació.

1. Aquest Acord s'aplica a les inversions efectuades després de la seva entrada en vigor pels inversors d'una part contractant en el territori de l'altra part contractant d'acord amb les disposicions legals d'aquesta última.

2. Les inversions existents anteriorment es beneficien de les disposicions que conté aquest Acord a partir de la seva entrada en vigor.

3. Aquest Acord no s'aplica a les reclamacions sorgides d'esdeveniments que hagin tingut lloc anteriorment a la seva entrada en vigor ni a les reclamacions que s'hagin resolt abans d'entrar en vigor.

4. Les dues parts contractants acorden l'aplicació provisional de les seves disposicions a partir de la data de la signatura d'aquest Acord.

5. El tractament que atorga aquest Acord no s'aplica a matèries tributàries.

Article 13. Entrada en vigor, durada i finalització.

1. Aquest Acord entra en vigor un mes després de la recepció per conducte diplomàtic de l'última notificació mitjançant la qual les parts contractants s'informen recíprocament del compliment dels requisits constitucionals interns per a la seva entrada en vigor. Continua en vigor per un període inicial de deu anys. Després de l'expiració d'aquest període inicial, segueix en vigor indefinidament llevat que sigui denunciat per qualsevol de les parts contractants mitjançant una notificació escrita a l'altra part contractant. La denúncia té efectes dotze mesos després de la notificació.

2. Respecte a les inversions efectuades anteriorment a la data en què es faci efectiva la denúncia de l'Acord, les disposicions dels articles 1 al 12 d'aquest Acord continuen en vigor per un període addicional de vuit anys a partir de la data de terminació de l'Acord.

Per donar fe de tot això, els plenipotenciaris respectius han signat aquest Acord.

Fet en dos originals en llengua espanyola, que fan igualment fe, a Malabo el 22 de novembre de 2003.

Pel Regne d'Espanya,

Ana Palacio Vallelersundi

Ministra d'Afers Exteriors

Per la República de Guinea Equatorial,

Pastor Micha Ondo Bile

Ministre d'Afers Estrangers i Cooperació Internacional i Francofonia

Aquest Acord s'aplica provisionalment des del 22 de novembre de 2003, data de la seva signatura, segons estableix l'article 12.4.

Es fa públic per a coneixement general.
Madrid, 25 de novembre de 2003.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'HISENDA

614 *REIAL DECRET 1739/2003, de 19 de desembre, pel qual es modifiquen el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, i el Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre. («BOE» 11, de 13-1-2004.)*

La Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, modifica significativament el règim de tributació dels biocarburants en l'impost sobre hidrocarburs. D'una banda, es manté l'exempció vigent establerta a l'article 51.3 de la Llei

38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, si bé estrictament limitada als biocarburants utilitzats en el marc de projectes pilot per al desenvolupament tecnològic de productes menys contaminants. D'altra banda, s'estableix un nou tipus especial zero aplicable a tots els biocarburants, sense que aquest benefici fiscal quedi condicionat al fet que la seva utilització es produeixi en el marc dels projectes pilot esmentats.

L'aplicació del nou tipus especial zero requereix concretar, per via reglamentària, determinats aspectes relatius al control dels establiments on els biocarburants s'obtinguin o es comercialitzin. Així mateix, l'esmentat nou marc legal, unit a l'experiència en l'aplicació de l'exempció de l'article 51.3 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, aconsella modificar algunes de les condicions i requisits establerts per reglament per a aquella aplicació.

D'altra banda, la reducció introduïda per la mateixa Llei 53/2002, de 30 de desembre, en el tipus impositiu del gas liquat de petroli utilitzat com a carburant d'ús general aconsella establir un marc flexible per a l'aplicació d'aquest tipus en els lliuraments d'aquest producte per determinats detallistes.

Així mateix, cal fixar les condicions en les quals s'ha de procedir al marcatge amb vinagre de l'alcohol que s'empri en l'elaboració de vinagre d'acord amb el que estableix la Llei 53/2002, de 30 de desembre. Igualment, l'experiència en l'aplicació del Reglament dels impostos especials aconsella modificar determinats aspectes del règim de les fàbriques de cervesa.

A més, l'experiència i la pràctica en el tractament dels suports magnètics que són presentats a les oficines gestores i, si s'escau, al centre gestor i l'evolució de la tecnologia associada a Internet han evidenciat els avantatges d'aquest últim mitjà de presentació en relació amb el primer, atès que no només comporta una disminució dels costos indirectes, perquè evita desplaçaments innecessaris a les oficines gestores, sinó que permet una agilitat i una eficàcia més grans ja que facilita la detecció i rectificació immediata dels errors que puguin contenir. Això aconsella modificar els preceptes corresponents del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, i del Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre, sobre franquícies i exempcions en règim diplomàtic, consular i d'organismes internacionals, i de modificació del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, per substituir la presentació de declaracions i documents mitjançant suport magnètic per la presentació electrònica, informàtica o telemàtica.

Finalment, escau actualitzar determinats continguts i referències en el Reglament dels impostos especials que havien esdevingut desajustades com a conseqüència de modificacions introduïdes a la Llei 38/1992, de 28 de desembre, i al mateix Reglament.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 19 de desembre de 2003,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol:

U. Es modifica l'apartat 6 de l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«6. Les entitats emissores de targetes han de presentar pels mitjans i els procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda, en un termini que acaba el dia 20 del mes següent al de la finalització de cada trimestre, una relació amb les dades següents:

a) Nom o raó social, domicili i número d'identificació fiscal de l'entitat emissora.

b) Matrícula del vehicle, així com el número d'identificació fiscal i nom del propietari i codi del compte de client (ccc) de càrrec.

c) Quantitat total de cada classe de carburant, expressada en litres, adquirida mitjançant la utilització de la targeta, fins al màxim mensual autoritzat, i import total degut en el trimestre.

Les entitats emissores de targetes són responsables de la correspondència entre les dades contingudes en aquestes relacions i les que es dedueixen dels mitjans de pagament utilitzats.»

Dos. S'afegeix un apartat 9 a l'article 6 amb la redacció següent:

«9. Quan les devolucions que preveuen els articles 7 a 10 i 109 a 112 d'aquest Reglament es refereixin a productes compresos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs compostos en part per un biocarburant al qual hagi estat aplicable el tipus especial que preveu l'article 50 bis o l'exempció prevista a l'article 51.3, tots dos de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, la devolució es limita a la part del volum del producte diferent del biocarburant.

A aquests efectes, el contingut en biocarburant del producte es determina, quan no és possible fer-ho documentalment, a través de l'anàlisi química corresponent realitzada pels laboratoris de duanes i impostos especials, d'acord amb el procediment previst a la seva normativa reguladora. A aquests efectes, la realització dels enviaments que donin lloc a les devolucions que preveuen els articles 8, 9, 10 i 110 s'ha de comunicar prèviament als serveis de l'Administració tributària.

No obstant el que disposa l'apartat 7, en els supòsits que preveu aquest apartat, el procediment de devolució té un termini màxim de nou mesos per a la seva resolució.»

Tres. Es modifica el paràgraf a) de l'article 11.2, que queda redactat de la manera següent:

«a) El volum trimestral mitjà de sortides durant un any natural ha de superar les quanties següents:

1r Alcohol: 400.000 litres d'alcohol pur. A Canàries i Balears aquest límit és de 100.000 litres d'alcohol pur.

2n Begudes derivades: 25.000 litres d'alcohol pur.

3r Extractes i concentrats alcohòlics exclusivament: 3.500 litres d'alcohol pur.

4t Productes intermedis: 150.000 litres.

5è Vi i begudes fermentades: 150.000 litres.

6è Cervesa: 150.000 litres.

7è Begudes alcohòliques conjuntament: la quantitat equivalent a 30.000 litres d'alcohol pur.

8è Hidrocarburs: 2.500.000 quilograms. Aquesta quantitat mínima no és exigible per a l'autorització de dipòsits fiscals situats en instal·lacions aeroportuàries públiques que es dediquin únicament a distribuir querosens i gasolines d'aviació ni per a l'autorització de dipòsits fiscals que es dediquin exclusivament a distribuir els olis i l'alcohol

metílic (metanol) a què es refereixen els articles 50 bis i 51.3 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

9è Labors del tabac: la quantitat el valor de la qual, calculat segons el seu preu màxim de venda al públic, sigui de 2.404.048 euros.

10è No obstant el que estableixen els paràgrafs 2n, 4t, 5è, 6è, 7è i 9è, no és exigible el compliment d'un volum mínim de sortides en relació amb l'autorització dels dipòsits fiscals següents:

Dipòsits fiscals que s'autoritzin exclusivament per efectuar operacions de subministrament de begudes alcohòliques i de labors del tabac destinades al consum o venda a bord de vaixells i aeronaus.

Dipòsits fiscals de begudes alcohòliques i de labors del tabac situats en ports o aeroports i que funcionin exclusivament com a establiments detallistes, sempre que tinguin reconegut l'estatut duaner de dipòsits duaners o dipòsits francs.»

Quatre. Es modifica l'apartat 3 de l'article 27, que queda redactat de la manera següent:

«3. Quan es tracti de productes pels quals s'ha meritat l'impost amb aplicació d'un tipus reduït o amb aplicació d'una exempció per avituallament, l'expedidor, a més de complir les condicions a què es refereix l'apartat anterior, ha de presentar davant l'oficina gestora pel procediment que determini el centre gestor una relació recapitulativa que compregui les vendes d'aquests productes efectuades per aquest procediment durant el mes natural anterior. En aquesta relació s'ha de fer referència a cadascuna de les notes de lliurament que, al seu dia, van documentar els lliuraments fets amb indicació del destinatari, el seu codi d'activitat i de l'establiment (CAE) i/o el seu número d'identificació fiscal (NIF) i la quantitat lliurada.

Amb tot, si l'expedidor emet documents de circulació per procediments informàtics, la relació recapitulativa de notes de lliurament que van documentar els subministraments a tipus reduït, a què es refereix el paràgraf anterior, es pot presentar pels mateixos mitjans i integrar-se amb la informació a la qual fa referència l'article 29.1, paràgraf segon.

Les dades relatives als comprovants i rebuts de lliurament expedits per documentar els avituallaments a aeronaus i embarcacions realitzats durant un mes pel procediment de vendes en ruta, s'han de declarar pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda, dins el mes següent a l'expedició.»

Cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 29, que queda redactat de la manera següent:

«1. Lliurar a l'oficina gestora corresponent a l'establiment de sortida dels productes objecte dels impostos especials de fabricació una relació, subjecta al model que aprovi el ministre d'Hisenda, recapitulativa dels documents expedits durant cada setmana. Aquesta relació s'ha de presentar dins la setmana següent a aquella a què es refereixen les dades.

No obstant això, quan es tracti de documents d'acompanyament emesos per procediments informàtics, la tramesa de la relació a què es refereix el paràgraf anterior es pot substituir per la presentació pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda, dins el mes següent a l'expedició, de les

dades corresponents als documents d'acompanyament expedits. El centre gestor pot autoritzar, quan l'expedidor sigui titular de diversos establiments, la presentació centralitzada, pels mitjans o procediments esmentats, de les dades corresponents als documents expedits des de tots els establiments.»

Sis. Es modifica l'apartat 4 de l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«4. No obstant el que disposa l'apartat anterior, la relació a què es refereix el dit apartat pot ser substituïda per la presentació de les dades corresponents als documents d'acompanyament, expedits en l'àmbit territorial comunitari no intern, pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda, dins el mes següent a la recepció.»

Set. Es modifica l'article 53, que queda redactat de la manera següent:

«Article 53. *Exempció per obtenció de vinagre.*

1. Els establiments que es dediquin a obtenir vinagre a partir d'alcohol o begudes alcohòliques s'han d'inscriure en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent a l'establiment on es dugui a terme el procés. En l'escrit de sol·licitud han d'indicar la classe de productes objecte dels impostos que volen rebre.

2. L'oficina gestora, si s'escau, ha d'expedir la targeta de subministrament corresponent la presentació de la qual davant els proveïdors d'alcohol o begudes alcohòliques o, si s'escau, davant la duana d'importació és necessària per aplicar l'exempció que estableix l'article 21.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

3. Per a l'expedició de la targeta a què es refereix l'apartat anterior és condició necessària que es presti una garantia per un import de l'1,5 per cent de les quotes corresponents a l'alcohol i begudes alcohòliques rebudes l'any anterior o, si no, de les quantitats que es prevegi rebre en un any.

4. Els establiments que es dediquin a obtenir vinagre a partir d'alcohol o begudes alcohòliques estan subjectes al règim d'intervenció que estableix l'article 48.

5. Per aplicar l'exempció que preveu l'article 21.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, l'alcohol destil·lat d'origen agrícola ha de portar incorporat vinagre d'alcohol en la proporció necessària perquè el contingut sigui com a mínim de sis quilos d'àcid acètic per cent litres d'alcohol pur, a la temperatura de 20 °C. A aquests efectes, s'entén per vinagre d'alcohol el producte obtingut per la fermentació acètica de l'alcohol destil·lat d'origen agrícola.

6. L'alcohol ha de circular directament des de l'establiment proveïdor fins a l'establiment de destinació amb indicació en el document d'acompanyament corresponent que es tracta d'alcohol destinat a ser marcat en destinació.

7. El titular de l'establiment elaborador de vinagre ha de presentar a l'oficina gestora corresponent al domicili de l'establiment, abans del moment previst per a la recepció de l'alcohol amb aplicació de l'exempció, un escrit mitjançant el qual es comuniqui la raó social i CAE de l'establiment proveïdor, la quantitat i graduació de l'alcohol que ha de rebre, la data prevista de recepció de l'alcohol, la quantitat de vinagre que es preveu incorporar i la data i l'hora de l'inici de l'operació de marcatge, així com la durada previsible. Aquest escrit s'ha de presentar

pels mitjans i en els terminis que estableix l'article 82.1, paràgraf tercer.

Si, arribat el moment previst per al marcatge comunicat en l'escrit al qual es refereix el paràgraf anterior, no s'han presentat els serveis d'intervenció corresponents, el titular de l'establiment d'elaboració de vinagre ha de fer l'operació en les condicions que va indicar a l'escrit.

Si en establiments elaboradors de vinagre, hi ha alcohol rebut en aquests a l'empara de l'exempció que no hagi estat marcat de conformitat amb el que preveu aquest article es considera que es dona un incompliment de les condicions reglamentàriament previstes per aplicar l'exempció.

8. En tots els establiments elaboradors de vinagre s'ha de portar un compte o registre que reflecteixi el moviment i la utilització de l'alcohol i begudes alcohòliques rebudes, així com del vinagre obtingut.»

Vuit. Es modifica l'article 55, que queda redactat de la manera següent:

«Article 55. *Devolució per inadequació per a consum humà.*

L'aplicació del dret a la devolució a què es refereix l'article 22.c) de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, respecte de begudes alcohòliques que hagin deixat de ser adequades per al consum humà, s'efectua d'acord amb el procediment següent:

1. El propietari de les begudes ha de sol·licitar l'aplicació del benefici a l'oficina gestora corresponent a l'establiment on hi ha les begudes. En l'escrit s'han de fer constar els punts següents:

a) Dades identificatives del sol·licitant i de l'establiment on hi ha les begudes.

b) Quantitat de begudes per les quals se sol·licita la devolució, amb expressió del volum en litres i el grau alcohòlic volumètric adquirit o, si s'escau, el grau Plato adquirit.

c) Causa per la qual les begudes han deixat de ser adequades per ser comercialitzades per al consum humà.

d) Dades relatives al proveïdor de les begudes i data en què es van adquirir; s'han d'adjuntar fotocòpies del document de circulació corresponent i de la factura.

e) Dades identificatives del dipositari autoritzat al qual es tornen les begudes, així com de la fàbrica o dipòsit fiscal on es pretén enviar; s'ha d'adjuntar un document acreditatiu de la conformitat del dipositari autoritzat respecte a la devolució de les begudes, i

f) Si s'escau, procediment que es proposa per a la destrucció, així com el local en què es pot fer aquesta operació, que pot ser una zona delimitada considerada fora de fàbrica de qualsevol de les fàbriques pertanyents al sol·licitant, d'acord amb el que preveu l'article 40.2.b).

2. L'oficina gestora, després d'efectuar les comprovacions que consideri oportunes, ha de resoldre la sol·licitud i autoritzar, si s'escau, la devolució de les begudes a la fàbrica o dipòsit fiscal assenyalat a la sol·licitud, i ha de determinar la quota que s'ha de retornar. Ha de donar compte d'aquesta autorització a l'oficina gestora corresponent a l'establiment de destinació.

3. El dipositari autoritzat ha de carregar en la seva comptabilitat d'existències les begudes entrades i justificar l'assentament amb l'acord de l'oficina

gestora que va autoritzar la devolució. El dipositari pot deduir, de la quota corresponent al període impositiu en què ha tingut lloc l'entrada de les begudes tornades, l'import de la quota la devolució de la qual s'ha acordat.

4. El dipositari autoritzat ha de fer efectiu al sol·licitant de la devolució l'import d'aquesta.

5. Quan s'hagi optat per destruir les begudes fora de fàbrica o dipòsit fiscal, s'ha de fer, una vegada autoritzat per l'oficina gestora, en presència dels serveis d'inspecció, que n'han d'instruir la diligència corresponent. L'oficina gestora, si és procedent, ha de determinar la quota que s'ha de retornar i acordar-ne el pagament.

6. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan la destrucció tingui lloc a la zona delimitada de la fàbrica a què es refereix l'apartat 1.f), el titular de la fàbrica ho ha de comunicar als serveis d'intervenció amb almenys 72 hores d'antelació respecte del moment previst per a la destrucció, als efectes de l'oportú control administratiu. En aquest cas, la devolució es pot efectuar, una vegada acordada la seva procedència per l'oficina gestora, mitjançant deducció del seu import del de les quotes meritades en aquesta fàbrica en el període impositiu en què tingui lloc la destrucció.»

Nou. Es modifica l'article 60, que queda redactat de la manera següent:

«Article 60. *Comptabilitat reglamentària.*

1. A les fàbriques de cervesa s'ha de portar un llibre resum d'activitat, de periodicitat mensual o trimestral, segons el període de liquidació aplicable al subjecte passiu, amb les seccions per processos següents:

- a) Primeres matèries.
- b) Mostos.
- c) Cerveses en elaboració.
- d) Cerveses a granel.
- e) Cervesa envasada.
- f) Cervesa emmagatzemada.

2. En cadascuna de les seccions a què es refereix l'apartat anterior, la informació mensual o trimestral ha de resumir els conceptes següents:

- a) Existències inicials.
- b) Entrades.
- c) Total càrrec.
- d) Sortides.
- e) Minves.
- f) Total data.
- g) Existències finals.

3. En relació amb les dades que s'han de consignar en cadascuna de les seccions enumerades a l'apartat 1, s'ha de tenir en compte el següent:

a) Primeres matèries. En el càrrec s'han d'anotar separatament les primeres matèries segons la seva classe, en kg reals, amb indicació de la procedència. En la data s'han d'anotar les primeres matèries posades en treball i les sortides per a altres usos. Per als que tinguin contingut en extracte, se n'han d'anotar, a més, els quilos-extracte continguts.

b) Mostos. En el càrrec s'ha de fer constar el total de quilos-extracte entrats en cocció. En la data s'ha d'indicar el volum total de most fred passat a fermentació, la densitat i el grau Plato mitjans i el contingut de quilos-extracte.

c) Cerveses en elaboració. En el càrrec s'ha d'anotar, amb separació per epígrafs de l'impost, el

volum de most entrat en fermentació, amb indicació del grau Plato mitjà, i, si s'escau, el volum d'aigua afegida. En la data s'ha d'anotar, amb la mateixa separació per epígrafs, la cervesa acabada sortida de maduració, amb indicació del grau Plato mitjà.

d) Cerveses a granel. En el càrrec s'han d'anotar els volums de cervesa, separats per epígrafs de l'impost i amb indicació del grau Plato mitjà, distingint la produïda a la mateixa fàbrica de la rebuda d'altres establiments. En la data s'ha d'anotar, amb el mateix detall, el volum de cervesa enviada fora de l'àmbit territorial intern, la passada a envasament i la sortida a envasar en un altre establiment.

e) Cervesa envasada. En el càrrec s'ha d'anotar el volum de cervesa passada a l'envasament, amb separació per epígrafs de l'impost. En la data s'ha d'anotar el volum de cervesa passada al magatzem de fàbrica amb separació, dins de cada epígraf, de l'envasada en barrils i l'envasada en un altre tipus d'envasos.

f) Cervesa emmagatzemada. En el càrrec s'ha d'anotar el volum de cervesa entrada en magatzem, distingint la de producció pròpia de la rebuda d'altres establiments. En la data s'ha d'anotar la cervesa sortida de fàbrica, distingint la sortida amb l'impost meritat, la sortida en règim suspensiu i la sortida amb destinació a l'exportació.

Tant en el càrrec com en la data, les anotacions s'han de fer amb separació per epígrafs de l'impost i, dins de cadascun d'aquests, s'hi ha de distingir la cervesa envasada en barrils de l'envasada en un altre tipus d'envasos.

4. El detall de les dades contingudes en el llibre resum a què es refereix l'apartat 1 ha de figurar en altres llibres o registres que tingui l'establiment. Les anotacions en aquests llibres o registres s'han de fer de manera que possibilitin la realització de recomptes pels serveis d'intervenció i respectin el que preveu l'article 50.4.

5. Els llibres o registres que continguin el detall del llibre resum als quals es refereix l'apartat 4 han de comprendre la informació que s'expressa a continuació:

a) Primeres matèries. La informació s'ha de subministrar amb la deguda separació segons classes de primera matèria. Les que tinguin contingut en extracte han de figurar separatament i especificant-ne el pes, el contingut percentual en extracte natural i els quilos-extracte continguts; aquests últims s'han de totalitzar.

b) Mostos. Detall de les coccions efectuades amb indicació dels quilos-extracte entrats en cocció, així com el most fred passat a fermentació, la seva densitat, grau Plato, contingut en quilos-extracte i les pèrdues en quilos-extracte.

c) Cerveses en elaboració. Volum de most entrat en fermentació amb indicació del grau Plato i, si s'escau, el volum d'aigua afegida, i el volum de cervesa acabada sortida de maduració, amb indicació del grau Plato.

En la fabricació de cervesa amb mostos concentrats, aquests han de constar separatament, amb indicació del grau Plato. L'aigua afegida al most o cervesa concentrats ho ha de ser en la mesura necessària per produir el tipus de cervesa que es pretengui obtenir.

En els casos de barreja de mostos o cerveses de diferent grau Plato o de la seva dilució amb aigua, sempre quan això impliqui un canvi del tipus

de cervesa, s'han d'efectuar els moviments corresponents que reflecteixin aquestes operacions.

d) Cerveses a granel. Volum de cervesa filtrada sortida de maduració amb separació per epígrafs i indicació del grau Plato, i, amb la mateixa separació per epígrafs, el volum de cervesa enviada fora de l'àmbit territorial intern, la passada a envasament i la sortida a envasar en un altre establiment.

e) Cervesa envasada. Moviments de cervesa amb separació per epígrafs i, dins de cada epígraf, distingint la sortida envasada en barrils de l'envasada en altres envasos.

f) Cervesa emmagatzemada. Moviments de cervesa desglossats per epígrafs i, dins de cada epígraf, per tipus d'envasos segons la seva capacitat.»

Deu. Es modifica l'article 61, que queda redactat de la manera següent:

«Article 61. *Percentatges de pèrdues.*

1. Als efectes del que disposa l'article 6 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, els percentatges de pèrdues durant els processos de producció, emmagatzematge i transport de cervesa són els següents:

a) En les primeres matèries: sobre el càrrec trimestral total, el dos per cent dels quilos-extracte continguts en els cereals, inclosa la malta, i el 0,5 per cent sobre el pes net per a les altres.

b) En cocció: entre els quilos-extracte natural que representen les primeres matèries entrades en cocció durant cada trimestre i els continguts en el most fred passat a fermentació, el 5,9 per cent del càrrec total.

c) En l'elaboració de cervesa:

1r En el sistema convencional de separació entre fermentació i maduració: entre el volum trimestral de most fred passat a fermentació i el volum de cervesa acabada sortida de maduració, el 6,9 per cent del càrrec trimestral total, que s'eleva al 7,8 per cent en els casos de doble filtratge.

2n En el sistema en què fermentació i maduració es realitzen successivament en el mateix tanc, el sis per cent del càrrec trimestral total. Aquest percentatge s'eleva al set per cent per als casos de doble filtratge.

d) En l'emmagatzematge de cerveses a granel, el 0,25 per cent del volum de cervesa emmagatzemat.

e) En l'envasament de cervesa, l'1,5 per cent del volum de cervesa passada a envasar en barrils, i el 3,5 per cent per als altres tipus d'envasos, durant cada trimestre natural.

f) En l'emmagatzematge de cervesa envasada, el 0,05 per cent del volum de la cervesa emmagatzemada envasada en barrils, i el 0,5 per cent del volum de la cervesa emmagatzemada envasada en altres envasos.

g) En el transport de cervesa a granel en règim suspensiu, el 0,5 per cent del volum de cervesa que es transporta.

2. S'autoritza el ministre d'Hisenda per establir percentatges reglamentaris de pèrdues en els procediments de fabricació no esmentats en aquest article.»

Onze. Es modifica l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«Article 101. *Avituallament a aeronaus.*

1. L'exempció que estableix l'article 51.2.a) de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, s'ha de justificar mitjançant els comprovants de lliurament, expedits pel mateix subministrador.

2. Els comprovants de lliurament han de tenir el nombre d'exemplars necessaris per al subministrador i el proveïdor, més un exemplar reservat per a l'oficina gestora. Els comprovants de lliurament han de contenir, com a mínim, les dades següents:

- a) Número del document i data del subministrament.
- b) Nom o raó social, domicili i número d'identificació fiscal del subministrador i del proveïdor.
- c) Aeroport d'avituallament.
- d) Designació de la companyia aèria o persona privada propietària de l'aeronau, amb indicació de la seva nacionalitat.
- e) Codi i matrícula de l'aeronau.
- f) Número de vol.
- g) Aeroports de procedència i destí.
- h) Classe de combustible subministrat i quantitat.
- i) Identificació de l'equip subministrador, horari del començament i final de l'operació i numeració que registri el comptador o els comptadors totalitzadors abans i després del subministrament.
- j) Observacions i signatura del subministrador.
- k) Observacions i "he rebut a bord" del comandant de l'aeronau, així com declaració del titular de l'aeronau o del seu representant, comprensiva del fet que l'aeronau subministrada no realitza aviació privada d'esbarjo.
- l) Espai reservat per a diligències dels serveis d'intervenció o de la duana.

Les dades anteriors poden ser objecte de codificació, i el subministrador ha de facilitar al centre gestor una taula de correlacions de codis utilitzats i el seu significat.

3. Una vegada efectuats els subministraments, el subministrador ha de numerar correlativament els comprovants de lliurament expedits. La numeració ha de ser única, sigui quin sigui el règim fiscal o duaner de les operacions efectuades. Aquestes operacions s'han de registrar en la comptabilitat d'existències de l'establiment, amb referència als números dels comprovants de lliurament que serveixen de justificat.

4. Els exemplars per a l'oficina gestora corresponents als subministraments efectuats en cada trimestre natural s'han de conservar a les oficines aeroportuàries del subministrador a disposició del servei d'intervenció, fins al final del mes següent al de finalització de cada trimestre, i es poden destruir passada aquesta data.

5. Quan els carburants per a navegació siguin lliurats pels subjectes passius a titulars d'aeronaus que habitualment utilitzin instal·lacions privades per a l'enlairament i l'aterratge, els titulars d'aquestes aeronaus han de ser prèviament autoritzats, per les oficines gestores corresponents a aquestes instal·lacions, per rebre els carburants amb exempció de l'impost. L'oficina gestora, si s'escau, ha d'expedir la targeta d'inscripció en el registre territorial que formalitza l'autorització, que s'ha de presentar al subministrador del carburant. Els titulars han de

portar la comptabilitat necessària a l'efecte de justificar el destí donat als carburants adquirits amb exempció de l'impost.

6. El subministrador ha de presentar pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda, en un termini que acaba el dia 20 del mes següent al de la finalització del trimestre, la informació relativa als subministraments efectuats en el trimestre amb exempció de l'impost sobre hidrocarburs, ordenats per proveïdors i companyies aèries, que ha de contenir les dades següents: data del subministrament, número del comprovant de lliurament, número de vol, classe i quantitat de carburant subministrat. En els casos a què es refereix l'apartat anterior, no s'han de registrar les dades relatives al número del vol, però s'hi ha d'afegir el CAE del titular de l'aeronau. Les quantitats subministrades s'han de totalitzar per proveïdors. L'oficina gestora pot requerir la presentació de tots o alguns dels exemplars destinats a aquesta dels comprovants de lliurament corresponents als avituallaments efectuats en un trimestre, dins el mes següent a la finalització del termini indicat en aquest apartat per presentar la informació relativa als subministraments efectuats en el trimestre amb exempció de l'impost sobre hidrocarburs.»

Dotze. Es modifica l'apartat 5 de l'article 102, que queda redactat de la manera següent:

«5. Els subministradors dels hidrocarburs han de presentar pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda, en un termini que finalitza el dia 20 del mes següent a la terminació de cada trimestre, la informació relativa als subministraments efectuats durant el trimestre amb exempció de l'impost. Aquesta informació ha de recollir separatament les operacions que tinguin la consideració d'exportació, de conformitat amb el que estableix l'apartat 3.»

Tretze. Es modifica l'article 105, que queda redactat de la manera següent:

«Article 105. *Biocarburants utilitzats en projectes pilot.*

1. L'aplicació de l'exempció que preveu l'article 51.3 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, es regeix pel que disposa aquest article, i a aquest efecte s'entén per "biocarburants" els productes especificats en el precepte legal esmentat que es destinin, com a tals o prèvia modificació química, al seu ús com a carburant, directament o barrejats amb altres carburants.

Als efectes del que preveu l'article 54.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, en el marc del projecte pilot respectiu, s'autoritza la utilització com a carburant dels productes especificats a l'article 51.3 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre. Aquesta autorització té efectivitat des del moment en què s'expedeixi el corresponent acord de reconeixement de l'exempció a què es refereix aquest article.

L'aplicació de l'exempció requereix la introducció prèvia dels biocarburants en una fàbrica o dipòsit fiscal situats en l'àmbit territorial intern, si no estan prèviament en un d'aquests establiments.

2. Les persones que vulguin acollir-se a l'exempció han de presentar davant el centre gestor la sol·licitud corresponent, que ha d'anar acompa-

nyada d'una memòria descriptiva del projecte pilot que s'invoca i, especialment, de la utilització en aquest dels biocarburants. Quan siguin diverses les persones o entitats que participin en el projecte pilot, la sol·licitud ha de ser subscripta per totes elles. La memòria ha de versar, com a mínim, sobre els punts següents:

a) Acreditació del caràcter experimental del projecte i del fet que aquest es limita a demostrar la viabilitat tècnica o tecnològica de la seva producció o utilització, amb exclusió de l'explotació industrial ulterior dels seus resultats.

b) Tipus de biocarburant que s'ha d'utilitzar, així com el lloc i el procediment per obtenir-lo amb descripció dels estadis intermedis d'aquest procediment.

c) Manera com el producte de què es tracti, com a tal o prèvia modificació química, és susceptible de ser utilitzat com a carburant (directament o barrejat amb altres carburants).

d) Descripció de les característiques del projecte pilot des de l'obtenció del producte fins que és finalment utilitzat com a carburant, amb indicació dels establiments on, si s'escau, es desenvolupen les diferents fases del projecte.

e) Previsió de la quantitat del biocarburant que comprèn el projecte pilot. La condició que estableix el paràgraf a) anterior es considera acreditada quan aquesta quantitat no excedeixi els 5.000 litres per any del biocarburant per al qual se sol·licita l'aplicació de l'exempció.

f) Durada del projecte, que no pot excedir el termini assenyalat a l'apartat 3.

A més, el centre gestor pot sol·licitar als interessats informacions complementàries o aclariments en relació amb la documentació presentada.

3. El centre gestor ha de resoldre sobre la sol·licitud plantejada amb l'expedició, si s'escau, del corresponent acord de reconeixement de l'exempció. L'acord s'expedeix, si s'escau, amb la vigència sol·licitada pels interessats, que no pot excedir els cinc anys. L'exempció s'aplica, segons els casos, de la manera que preveuen els apartats següents.

4. Quan el biocarburant es destini a ser utilitzat, com a tal o prèvia modificació química, sense barrejar amb altres carburants, l'exempció s'aplica, una vegada produïda la meritació de l'impost i sempre que no sigui d'aplicació cap altre supòsit d'exempció, sobre el dit biocarburant. El biocarburant s'ha d'enviar directament des de l'establiment que tingui la consideració de fàbrica d'hidrocarburs fins als consumidors finals que com a tals estiguin identificats en el projecte pilot. No obstant això, si ho preveu el projecte pilot, l'enviament dels biocarburants als consumidors finals identificats pot tenir lloc a través d'un dipòsit fiscal o d'un magatzem fiscal amb compliment del que preveuen sobre això la Llei 38/1992, de 28 de desembre, i aquest Reglament.

5. Quan es tracti de biocarburants destinats, com a tals o prèvia modificació química, a barrejar-se amb un carburant abans de la ultimació del règim suspensiu, s'han d'observar les regles següents:

a) El biocarburant s'ha d'enviar en règim suspensiu des de l'establiment que tingui la consideració de fàbrica d'hidrocarburs fins a aquell en què, com a tal o prèvia modificació química, s'incorpori al carburant. Si la modificació química s'efectua en un establiment diferent del de partida, l'enviament a aquest últim, que també ha de tenir la con-

sideració de fàbrica d'hidrocarburs, també s'ha de fer en règim suspensiu.

b) La comptabilitat d'existències de la fàbrica o dipòsit fiscal en què es rebin ha de reflectir en comptes separats el moviment dels biocarburants rebuts, com a tals o químicament modificats, dels biocarburants modificats químicament a l'establiment, dels carburants amb els quals es barregen i de les barreges finalment obtingudes.

c) L'exempció que preveu l'article 51.3 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, s'aplica sobre el biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, present en la barreja que el conté, sempre que respecte de la barreja es produeixi la meritació de l'impost i no sigui d'aplicació cap altre supòsit d'exempció. A la part de la barreja que no és biocarburant li és aplicable el tipus impositiu que correspongui de conformitat amb el que disposa l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre.

d) Quan la barreja que conté el biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, surti de fàbrica o dipòsit fiscal amb destinació a una altra fàbrica o dipòsit fiscal situats en l'àmbit territorial intern, l'enviament ha d'anar acompanyat d'una certificació de l'interventor de l'establiment d'origen, comprensiva del volum total de la barreja i del volum del biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, comprès en aquella. Aquesta certificació serveix de justificant a l'assentament que es practiqui en la comptabilitat d'existències de la fàbrica o dipòsit fiscal de recepció, que ha de complir el que estableix el paràgraf b) d'aquest apartat. Quan la barreja que conté el biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, surti d'aquesta fàbrica o dipòsit fiscal amb una destinació diferent del seu enviament a una altra fàbrica o dipòsit fiscal situat en l'àmbit territorial intern, és aplicable el que preveu el paràgraf c).

6. Als efectes del que disposen els dos apartats anteriors, tenen la consideració de fàbrica d'hidrocarburs i s'han d'inscriure així en el registre territorial els establiments següents:

a) Quan el biocarburant sigui susceptible de ser utilitzat directament o bé es destini a ser barrejat sense modificació química amb un carburant, té la consideració de fàbrica d'hidrocarburs l'establiment on s'obtingui el biocarburant.

b) Amb independència del que preveu el paràgraf a) anterior, quan la utilització del biocarburant necessiti la modificació química prèvia, també té la consideració de fàbrica d'hidrocarburs l'establiment on es porti a terme la modificació. En particular, quan el biocarburant es destini a ser convertit en un additiu, tenen la consideració de fàbrica d'hidrocarburs tant l'establiment on s'obté el biocarburant com l'establiment on s'obtingui l'additiu.

c) El que disposen els paràgrafs a) i b) s'entén sense perjudici dels casos en què l'establiment on s'obtingui o es processa el biocarburant tingui per si mateix la consideració de fàbrica d'alcohol o d'hidrocarburs.

7. Per a l'aplicació de la normativa de l'impost sobre hidrocarburs, els assentaments en la comptabilitat d'existències, les certificacions dels interventors i qualssevol altres documents que s'hagin d'emplenar en relació amb el volum dels biocarburants, com a tals o prèvia modificació química, s'han de fer sempre referits a la temperatura de 15 °C.

8. En el document de circulació que escaigui expedir per emparar la circulació dels biocarbu-

rants, com a tals o prèvia modificació química, o dels productes que en continguin, s'ha d'indicar el biocarburant de què es tracti i, si s'escau, la proporció en què s'inclou en la barreja de la qual formi part.

9. Quan el biocarburant produït sigui alcohol etílic (bioetanol), i mentre mantingui la seva identitat com a tal, és aplicable el que disposa l'apartat 8 de l'article 108 bis.»

Catorze. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 107, que queden redactats de la manera següent:

«2. Les entitats emissores de targetes-gasoil bonificat han de presentar pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda, en un termini que finalitza el dia 20 del mes següent a la finalització de cada trimestre, una relació amb les dades següents:

a) Cognoms i nom o raó social, domicili, número d'identificació fiscal i codi del compte de client (ccc) de càrrec, corresponents als adquirents del gasoil.

b) Import total degut en el trimestre, corresponent als pagaments efectuats mitjançant la utilització de les targetes-gasoil bonificat expedides a aquells.

3. Les entitats de crèdit que hagin emès xecs-gasoil bonificat han de presentar pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda, en un termini que acaba el dia 20 del mes següent al de finalització de cada trimestre, una relació amb les dades següents:

a) Cognoms i nom o raó social, domicili, número d'identificació fiscal i codi del compte de client (ccc) de càrrec, corresponents a l'adquirent del gasoil.

b) Import total degut en el trimestre, corresponent als pagaments efectuats mitjançant xecs-gasoil bonificat.»

Quinze. Es modifica l'article 108, que queda redactat de la manera següent:

«Article 108. *Aplicació d'altres tipus reduïts.*

1. Sense perjudici del que estableix l'apartat 3, l'aplicació dels tipus reduïts establerts en els epígrafs 1.7, 1.8, 1.10, 1.12, 2.10 i 2.13 de l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, s'efectua en les mateixes condicions que les previstes a l'article 106 anterior per a l'epígraf 1.4, amb les excepcions següents:

a) L'addició de marcadors només és exigible en relació amb el querosè, d'acord amb el que estableix l'article 114. A aquests efectes, sota l'expressió "querosè" s'inclou tant el querosè comprès a l'epígraf 1.12 com els olis mitjans compresos a l'epígraf 2.10.

b) No és aplicable el que disposa l'article 106.3, i a canvi els detallistes han de complir el que estableix l'apartat 3 d'aquest article.

2. Els detallistes, que als efectes del que disposa el primer paràgraf de l'article 106.6 han d'acreditar la seva condició mitjançant la targeta o etiqueta identificativa del número d'identificació fiscal, han de conservar a disposició de la inspecció dels tributs, durant el termini de prescripció de l'impost, la documentació justificativa dels productes rebuts i lliurats.

3. No obstant el que estableixen els apartats anteriors, quan es tracti d'establiments detallistes en què s'efectuïn vendes de GLP amb aplicació tant del tipus impositiu de l'epígraf 1.6 com del tipus impositiu de l'epígraf 1.7, s'han d'observar les regles següents:

a) L'enviament del GLP a l'establiment detallista des de fàbriques, dipòsits fiscals o magatzems fiscals o des de la duana d'importació s'ha de fer, en tots els casos, amb aplicació del tipus impositiu que estableix l'epígraf 1.7.

b) L'establiment detallista ha de ser inscrit pel seu titular en el registre territorial de l'oficina gestora. El titular ha de portar un registre del GLP rebut a l'establiment segons el que assenyala el paràgraf anterior, on han de constar els lliuraments que efectui d'aquell, separant els fets a persones autoritzades per rebre'l amb aplicació del tipus de l'epígraf 1.7 d'aquells respecte dels quals escaigui aplicar el tipus establert a l'epígraf 1.6. Tant el registre com la documentació justificativa dels assentaments efectuats han d'estar a disposició de la inspecció dels tributs durant el període de prescripció de l'impost.

c) Respecte dels lliuraments de GLP efectuats dins de cada mes natural en què escaigui aplicar el tipus establert a l'epígraf 1.6, els titulars dels establiments detallistes estan obligats a autoliquidar i ingressar les quotes resultants d'aplicar, sobre les quantitats de GLP lliurades així, el tipus impositiu establert a l'epígraf 1.6, minorat en l'import del tipus impositiu establert a l'epígraf 1.7.

d) L'autoliquidació i ingrès de les quotes a què es refereix el paràgraf c) s'ha de fer en els terminis i models establerts per a l'impost sobre hidrocarburs a l'article 44. No obstant això, els titulars dels establiments detallistes no estan obligats a presentar les declaracions d'operacions a què es refereix l'article 44.5.»

Setze. A la secció 1a del capítol VII del títol I, que passa a denominar-se «Exempcions i tipus reduïts i especials», s'hi afegeix un article 108 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 108 bis. *Aplicació del tipus especial per als biocarburants.*

1. L'aplicació del tipus especial que preveu l'article 50 bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, es regeix pel que disposa aquest article i requereix la introducció prèvia dels biocarburants en una fàbrica o dipòsit fiscal situats en l'àmbit territorial intern, si no estaven prèviament en un d'aquests establiments.

2. Quan es tracti de biocarburants destinats, com a tals o prèvia modificació química, a utilitzar-se sense barrejar, el tipus impositiu especial s'aplica en les condicions que preveu l'article 50 bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, una vegada que es produeixi la meritació de l'impost i sempre que no sigui d'aplicació cap supòsit d'exempció.

3. Quan es tracti de biocarburants destinats, com a tals o prèvia modificació química, a barrejar-se amb un carburant abans de la ultimació del règim suspensiu, l'operació de barreja s'ha de fer amb l'autorització prèvia de l'oficina gestora. Tanmateix, quan en les fàbriques o dipòsits fiscals es disposi de sistemes de barreja que garanteixin el control de les operacions, prèviament aprovats per les oficines gestores, aquestes poden dispensar de l'autorització prèvia de les operacions de barreja. En tot cas, les autoritzacions de l'oficina gestora

han d'establir les condicions i els requisits per a una aplicació correcta de les regles següents:

a) El biocarburant s'ha d'enviar en règim suspensiu des de l'establiment que tingui la consideració de fàbrica d'hidrocarburs fins en aquell en què, com a tal o prèvia modificació química, s'incorpori al carburant. Si la modificació química s'efectua en un establiment diferent del de partida, l'enviament a aquest últim, que també té la consideració de fàbrica d'hidrocarburs, també s'ha de fer en règim suspensiu.

b) La comptabilitat d'existències de la fàbrica o dipòsit fiscal en què es rebin ha de reflectir en comptes separats el moviment dels biocarburants rebuts, com a tals o modificats químicament, dels biocarburants modificats químicament a l'establiment, dels carburants amb els quals es barregen i de les barreges finalment obtingudes.

c) El tipus impositiu especial s'aplica sobre el biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, present en la barreja que el conté, sempre que respecte de la barreja es produeixi la meritació de l'impost i no sigui d'aplicació cap supòsit d'exempció. És aplicable a la part de la barreja que no és biocarburant el tipus impositiu que correspongui de conformitat amb el que disposa l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre.

d) Quan la barreja que conté el biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, surti de fàbrica o dipòsit fiscal amb destinació a una altra fàbrica o dipòsit fiscal situats en l'àmbit territorial intern, l'enviament ha d'anar acompanyat d'una certificació de l'interventor de l'establiment d'origen, comprensiva del volum total de la barreja i del volum del biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, comprès en aquella. Aquesta certificació serveix de justificació a l'assentament que es practiqui en la comptabilitat d'existències de la fàbrica o dipòsit fiscal de recepció, que ha de complir el que preveu el paràgraf b) d'aquest apartat. Quan la barreja que conté el biocarburant, com a tal o prèvia modificació química, surti d'aquesta fàbrica o dipòsit fiscal amb una destinació diferent del seu enviament a una altra fàbrica o dipòsit fiscal situat en l'àmbit territorial intern, és aplicable el que preveu el paràgraf c) d'aquest apartat.

En els casos en què sigui procedent, l'autorització prèvia a què es refereix aquest apartat la pot concedir, si s'escau, el centre gestor quan les operacions de barreja es portin a terme en més d'un dipòsit fiscal o fàbrica dels quals sigui titular una mateixa persona.

4. No obstant el que disposa l'apartat 3, quan es tracti de gasolina sense plom l'únic contingut en biocarburant de la qual sigui el bioetanol emprat en l'obtenció de l'additiu ETBE (etil ter-butil eter) amb el qual està formulada, que sigui introduïda en dipòsits fiscals logístics, l'aplicació del tipus especial respecte del bioetanol es pot portar a terme alternativament, prèvia autorització del centre gestor, pel procediment que es descriu a continuació:

a) Definicions. Per a l'aplicació del procediment que preveuen els paràgrafs b) a i) d'aquest apartat 4, s'estableixen les definicions següents:

1r Base a tipus impositiu especial: de conformitat amb el que estableix l'article 50 bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, és el volum de bioetanol que es considera contingut en una determinada quantitat de gasolina sense plom que hagi sortit del dipòsit fiscal a destinacions fora de

règim suspensiu i que no impliquen l'aplicació d'un supòsit d'exempció, sobre el qual s'aplica el tipus impositiu especial previst en el mateix article. La determinació de la seva quantia s'ha de fer de conformitat amb el que estableix el paràgraf c) d'aquest apartat.

2n Dipòsit fiscal logístic: el dipòsit fiscal d'hidrocarburs el titular del qual operi per compte de fabricants o d'altres introductors, que no adquireix la propietat dels productes que rep ni transmet la dels que expedeix. Quan el titular del dipòsit fiscal logístic ho sigui d'altres, els moviments produïts en el conjunt dels dipòsits fiscals logístics dels quals sigui titular s'han de considerar produïts en un d'aquests, que té la consideració de dipòsit fiscal logístic únic, si es compleixen les condicions següents:

Que el titular tingui una gestió comptable integrada del conjunt dels moviments produïts entre els dipòsits, sense perjudici de la que correspon individualment a cadascun d'ells.

Que li hagi estat autoritzada la centralització del pagament de l'impost per al conjunt dels dipòsits de què és titular.

Que, amb referència al dipòsit fiscal logístic únic, es porti un registre global que reflecteixi els moviments del bioetanol en aquell i, per cada fabricant o introductor, un compte de registre que comprengui les entrades i sortides en el dipòsit fiscal logístic únic de la gasolina amb additiu afegit i del bioetanol que conté.

3r Càrrec de bioetanol del període: la suma de les quantitats de bioetanol que, per a cada fabricant o introductor, figuren en existències en el dipòsit fiscal logístic a l'inici d'un període donat i de les quantitats de bioetanol que s'hi hagin introduït durant el període esmentat.

4t Fabricant o introductor: el fabricant d'hidrocarburs o comerciant d'aquests productes a nom del qual s'han introduït les gasolines sense plom amb l'additiu ETBE afegit en el dipòsit fiscal logístic.

5è Percentatge de bioetanol en gasolines amb l'additiu ETBE afegit: el percentatge que, per a cada període impositiu i fabricant o introductor, expressi el contingut teòric mitjà de bioetanol en el conjunt de les gasolines sense plom amb l'additiu ETBE afegit introduïdes en el dipòsit fiscal logístic al llarg del període esmentat o que figurin com a existència a l'inici d'aquest període. A aquests efectes, es computa com a bioetanol el 45 per cent en volum de l'ETBE que s'ha afegit a la gasolina sense plom.

6è Sortides amb pagament de l'impost: les sortides del dipòsit fiscal logístic a destins fora de règim suspensiu i que no impliquen l'aplicació d'un supòsit d'exempció.

b) Recepció de la gasolina sense plom que conté bioetanol.

1r La gasolina sense plom amb l'additiu ETBE afegit que conté el bioetanol s'ha d'anotar, quan es rebi en el dipòsit fiscal logístic, en el càrrec del compte de gasolina sense plom del llibre de productes rebuts, indistintament amb la resta de gasolines sense plom rebudes, sense perjudici de l'anotació separada que escaigui en funció del seu octanatge.

2n La gasolina sense plom s'ha de rebre en el dipòsit a l'empara del corresponent document d'acompanyament en el qual s'ha d'indicar el seu percentatge de bioetanol. Aquesta indicació té caràcter provisional fins que es confirmi la quantitat global de bioetanol continguda en la gasolina sense

plom enviada al dipòsit fiscal logístic considerat des de cada establiment d'origen i que ha de figurar en la certificació recapitulativa a què es refereix el paràgraf següent.

3r La quantitat de bioetanol continguda en la gasolina sense plom rebuda s'ha de comptabilitzar separatament, i s'ha de justificar per una certificació recapitulativa del conjunt dels enviaments rebuts en el mes anterior, expedida per l'interventor de l'establiment des del qual la gasolina sense plom va ser enviada al dipòsit fiscal logístic considerat.

c) Determinació de la base a tipus especial de cada període.

1r La base a tipus especial està constituïda pel càrrec de bioetanol del període, sempre que aquest càrrec no sigui superior, per a cada fabricant o introductor, al volum que resultaria d'aplicar, al volum total de gasolina sense plom que ha sortit del dipòsit amb pagament de l'impost durant el període considerat per compte del mateix fabricant o introductor, el percentatge de bioetanol en gasolines amb l'additiu ETBE afegit.

2n Quan no es compleixi la condició que estableix el paràgraf anterior, la base a tipus especial està constituïda pel volum que resultaria d'aplicar, al volum total de gasolina sense plom que ha sortit del dipòsit amb pagament de l'impost durant el període considerat per compte del fabricant o introductor, el percentatge de bioetanol en gasolines amb l'additiu ETBE afegit.

Tanmateix, en aquest cas es pot integrar en la base a tipus especial el volum de bioetanol que, per imputació comptable, es consideri contingut en gasolines sense plom que s'acrediti fefaentment que han sortit del dipòsit, amb pagament de l'impost, per compte d'altres fabricants o introductors diferents del fabricant o introductor de què es tracti.

d) Enviament de gasolina sense plom a altres dipòsits fiscals o a fàbriques.

1r En el cas que preveu el paràgraf c).2n anterior, es pot imputar, a les gasolines sense plom directament enviades en règim suspensiu, per compte del fabricant o introductor, amb destinació a un dipòsit fiscal de diferent titular o a una fàbrica situats en l'àmbit territorial intern, una quantitat de bioetanol el contingut percentual del qual en aquestes gasolines no pot passar del percentatge de bioetanol en gasolines amb l'additiu ETBE afegit. En tot cas, s'ha de respectar, a més, la regla de quantia màxima que preveu el paràgraf e) següent.

2n La gasolina sense plom a la qual s'imputi el bioetanol s'ha de rebre en el dipòsit fiscal o fàbrica de destí de conformitat amb el que preveu, segons el cas, l'apartat 3.d) o el paràgraf b) d'aquest apartat 4. Les quantitats de gasolina sense plom a les quals s'imputa el bioetanol han de ser objecte d'una relació recapitulativa mensual, per cada dipòsit o fàbrica de destinació, i els les ha d'enviar el titular del dipòsit fiscal logístic que fa la imputació. La relació recapitulativa també s'ha d'enviar a l'oficina gestora de la qual depengui el dipòsit fiscal logístic esmentat, dins els 30 dies següents a la finalització del mes a què es refereix la relació.

3r El que disposa aquest paràgraf d) s'entén sense perjudici del que estableix el paràgraf a).2n anterior.

e) Quantia màxima. Als efectes dels paràgrafs c) i d) anteriors, la suma del volum de bioetanol que comprèn la base a tipus especial i del volum de bioetanol imputat a enviaments de gaso-

lina sense plom a altres dipòsits fiscals o fàbriques situats en l'àmbit territorial intern mai no pot passar, per a cada fabricant o introductor, del seu respectiu càrrec de bioetanol del període.

f) Ordre de les sortides del dipòsit fiscal logístic. Als efectes de l'aplicació del procediment que preveu aquest apartat, es considera que, dins de cada període impositiu i per a cada fabricant o introductor, les sortides de gasolina sense plom del dipòsit fiscal logístic es produeixen en l'ordre següent:

1r Sortides amb pagament de l'impost.

2n Sortides en règim suspensiu amb destinació a altres dipòsits fiscals de diferent titular o fàbriques situats en l'àmbit territorial intern.

3r Altres sortides en règim suspensiu i sortides amb destinacions fora de règim suspensiu pels quals sigui aplicable un supòsit d'exempció.

g) Existència final de bioetanol. En el cas que preveu el paràgraf c).2n anterior, es considera, si s'escau, existència final de bioetanol del període considerat, i inicial del següent, per a cada fabricant d'hidrocarburs o introductor, un volum de bioetanol igual al resultat de restar, del càrrec de bioetanol del període, les quantitats de bioetanol imputades, per l'ordre que estableix el paràgraf f), a les gasolines sense plom que han sortit del dipòsit fiscal durant el període considerat.

h) Repercussió de l'impost. La repercussió de l'impost respecte del bioetanol, al tipus especial, l'ha de fer el titular del dipòsit fiscal logístic sobre el fabricant o introductor, en la seva condició de persona per compte de la qual es duen a terme les operacions gravades.

i) Barreges amb altres biocarburants. Si la gasolina sense plom formulada amb l'additiu ETBE rebuda es barreja, dins el dipòsit fiscal logístic, amb altres biocarburants, l'aplicació del tipus especial respecte d'aquests últims s'ha de dur a terme pel procediment que estableix l'apartat 3.

5. Als efectes del que disposen els apartats anteriors, tenen la consideració de fàbrica d'hidrocarburs i s'han d'inscriure com a tals en el registre territorial els establiments següents:

a) Quan el biocarburant sigui susceptible de ser utilitzat directament o bé es destini a ser barrejat sense modificació química amb un carburant, té la consideració de fàbrica d'hidrocarburs l'establiment on s'obtingui el biocarburant.

b) Amb independència del que preveu el paràgraf anterior, quan la utilització del biocarburant necessiti la modificació química prèvia també té la consideració de fàbrica d'hidrocarburs l'establiment on es porti a terme la modificació. En particular, quan el biocarburant es destini a ser convertit en un additiu, tant l'establiment on s'obté el biocarburant com l'establiment on s'obtingui l'additiu tenen la consideració de fàbrica d'hidrocarburs.

c) El que disposen els paràgrafs a) i b) s'entén sense perjudici dels casos en què l'establiment on s'obtingui o es processi el biocarburant tingui per si mateix la consideració de fàbrica d'alcohol o d'hidrocarburs.

6. Per a l'aplicació de la normativa de l'impost sobre hidrocarburs, els assentaments en la comptabilitat d'existències, les certificacions dels interventors i qualssevol altres documents que s'hagin d'emplenar en relació amb el volum dels biocarburants, com a tals o prèvia modificació química,

sempre s'han de fer referits a la temperatura de 15 °C.

7. Llevat dels casos d'enviaments en els quals s'apliqui el procediment especial que preveu l'apartat 4, en el document de circulació que escaigui expedir per emparar la circulació dels biocarburants, com a tals o prèvia modificació química, o dels productes que en continguin, s'hi ha d'indicar el biocarburant de què es tracti i, si s'escau, la proporció en què s'inclou en la barreja de la qual formi part.

8. Quan el biocarburant produït sigui alcohol etílic (bioetanol) i mentre no sigui sotmès a una transformació química que alteri la seva composició, o bé mentre no sigui barrejat amb carburants convencionals en una proporció d'alcohol etílic igual o inferior a un 85 per cent en volum, regeixen per a aquestes disposicions de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, i d'aquest Reglament relatives a l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades que siguin aplicables, amb independència del que estableixen els apartats anteriors.

El producte resultant de la barreja esmentada al paràgraf anterior té la consideració, a efectes fiscals, del carburant convencional que se li hagi afegit, sense perjudici de l'aplicació del tipus especial a la part d'aquell corresponent a l'alcohol etílic (bioetanol).

L'alcohol etílic (bioetanol) esmentat ha de ser desnaturalitzat d'acord amb el procediment i el desnaturalitzant aprovat prèviament pel centre gestor.»

Disset. Es modifica l'apartat 8 de l'article 110, que queda redactat de la manera següent:

«8. Els subjectes passius proveïdors han de sol·licitar al centre gestor, pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda, la devolució de l'impost, en un termini que finalitza el dia 20 del mes següent a l'acabament de cada trimestre. La sol·licitud ha de contenir les dades corresponents als subministraments efectuats durant el trimestre, a l'empara del procediment que estableixen els apartats 3 i següents d'aquest article, amb dret a la devolució de l'impost. A la sol·licitud s'han de registrar separatament les operacions que tinguin la consideració d'exportació, de conformitat amb el que estableix l'apartat 4 anterior.»

Divuit. Es deroga el paràgraf b) de l'article 118.1.

Dinou. Es modifica l'article 132, que queda redactat de la manera següent:

«Article 132. *Control d'activitats i instal·lacions.*

No obstant el que disposa l'article 46.2, les activitats de producció, transport, distribució i comercialització d'energia elèctrica i els establiments on es duguin a terme estan sotmesos a control de conformitat amb el que preveu l'article 46.1.»

Article segon. *Modificació del Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre, sobre franquícies i exempcions en règim diplomàtic, consular i d'organismes internacionals, i de modificació del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 11 del Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre, sobre franquícies i exempcions en règim diplomàtic, consular i d'organismes internacionals, i de modificació del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, que queda redactat de la manera següent:

«3. Quan es tracti de carburants inclosos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs, l'aplicació de la franquícia a la importació que preveu l'article 2 i de l'exempció a la fabricació que preveu l'article 5, tots dos d'aquest Reial decret, s'ha de fer mitjançant la devolució de les quotes de l'impost incloses en el preu dels carburants adquirits, d'acord amb el procediment que estableixen els paràgrafs següents:

a) L'adquisició dels carburants s'ha de fer mitjançant la utilització de les targetes de crèdit, de dèbit o de compres a què es refereix l'article 5.2 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

b) La missió de cada país, o el representant de l'organisme internacional acreditat a Espanya, ha d'enviar al centre gestor, a través del Ministeri d'Afers Exteriors, mitjançant una "nota verbal", una sol·licitud d'aplicació del benefici, en què s'han de detallar els vehicles al subministrament dels quals afecta el benefici de l'exempció, amb indicació dels propietaris i de les matrícules. A la sol·licitud també s'hi ha de fer constar l'entitat que cada beneficiari elegeixi per a l'emissió de les targetes a què es refereix el paràgraf anterior. El Ministeri ha de traslladar la sol·licitud, juntament amb el seu informe, en el qual s'ha de fer referència especial, si és procedent, a l'existència de reciprocitat, al centre gestor per a la seva resolució.

c) El centre gestor ha d'autoritzar, si s'escau, el subministrament de carburants amb dret a devolució, i ha de comunicar aquest acord a l'entitat emissora de les targetes designada pels beneficiaris, amb indicació expressa del nom del propietari del vehicle, de la matrícula i de la quantitat màxima mensual de carburant per a la qual es reconeix el dret a la devolució.

d) Les missions de cada Estat han de notificar al centre gestor les modificacions que hi hagi hagut en relació amb les sol·licituds a què es refereix el paràgraf b), seguint el procediment que s'hi estableix. El centre gestor ha de comunicar les modificacions a les entitats emissores de les targetes afectades.

e) Les entitats emissores de targetes han de presentar pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda, dins un termini que finalitza el dia 20 del mes següent a l'acabament del trimestre, una relació que compregui les dades següents:

1r Nom o raó social, domicili i número d'identificació fiscal de l'entitat emissora.

2n Matrícula del vehicle, número d'identificació fiscal i nom del propietari i codi del compte de client (ccc) de càrrec.

3r Quantitat total de cada classe de carburant, expressada en litres, adquirida mitjançant la utilització de la targeta, fins al màxim mensual autoritzat, i import total degut en el trimestre.

Les entitats emissores de targetes són responsables de la correspondència entre les dades contingudes en les relacions i les que es dedueixen dels mitjans de pagament utilitzats.

f) El centre gestor, si s'escau, ha d'acordar la devolució de les quotes per l'impost sobre hidrocarburs corresponents als litres de carburant adquirits, sense excedir el màxim autoritzat, i ha d'ordenar el pagament de l'import que s'hagi de retornar a l'entitat emissora de les targetes. Per determinar la quota que s'hagi de retornar s'apliquen els tipus impositius que han estat vigents durant

el trimestre per a cada un dels carburants; si hi ha hagut modificació dels tipus, s'aplica el tipus mitjà ponderat pels dies de vigència de cadascun d'aquests. Si l'entitat emissora de les targetes és subjecte passiu de l'impost sobre hidrocarburs, el centre gestor, a petició de l'entitat, pot autoritzar que la devolució es faci mitjançant la minoració de la quota corresponent al període impositiu en què s'acordi la devolució.

g) L'entitat emissora de les targetes ha d'abonar a cada beneficiari l'import de les quotes retornades abans de la data en què li practiqui la primera liquidació, i ha de consignar expressament la quantitat corresponent a la devolució i el trimestre a què correspon.»

Disposició addicional única. *Actualització de referències.*

Les referències al paràgraf a) de l'article 43 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, que contenen els articles 7.2.b) i 80 del Reglament dels impostos especials, s'han d'entendre efectuades a l'article 43 de la mateixa Llei.

Disposició transitòria única. *Règim transitori per a projectes pilot relatius a biocarburants.*

No obstant el que disposa l'apartat tretze de l'article primer d'aquest Reial decret, en els casos en què sigui aplicable el règim que preveu la disposició transitòria sisenada de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, l'aplicació de l'exempció que regula l'article 51.3 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, es regeix pel que disposa l'article 105.5 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, segons la seva redacció vigent al dia 31 de desembre de 2002. A aquest efecte s'entén que es produeixen declaracions liquidacions negatives quan les quotes que resultin de la certificació excedeixin les meritades, en el període impositiu de què es tracti, pel subjecte passiu que pretén aplicar l'exempció a l'empara de la certificació. Els establiments on es fabriquen els biocarburants tenen la consideració de fàbriques d'hidrocarburs, amb independència que, per la naturalesa del producte obtingut, els pugui correspondre, a més, una altra qualificació.

Quan el biocarburant afectat per aquesta disposició transitòria sigui alcohol etílic (bioetanol), és aplicable el que disposa l'apartat 8 de l'article 108 bis del Reglament dels impostos especials.

Disposició final primera. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el ministre d'Hisenda per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i el compliment del que estableix aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 19 de desembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda,

CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

616 *REIAL DECRET 1796/2003, de 26 de desembre, relatiu a l'ozó en l'aire ambient.* («BOE» 11, de 13-1-2004.)

El règim jurídic relatiu a la contaminació atmosfèrica en l'àmbit de la Unió Europea ha estat establert amb caràcter general a la Directiva 96/62/CE del Consell, de 27 de setembre de 1996, sobre avaluació i gestió de l'aire ambient, que constitueix un marc regulador on s'integra el seu desplegament posterior mitjançant l'adopció de directives específiques sobre cadascun dels diferents contaminants atmosfèrics.

La Directiva 96/62/CE va ser incorporada al nostre ordenament jurídic pel Reial decret 1073/2002, de 18 d'octubre, sobre avaluació i gestió de la qualitat de l'aire ambient en relació amb el diòxid de sofre, diòxid de nitrogen, òxids de nitrogen, partícules, plom, benzè i monòxid de carboni, en què, com deriva del seu mateix títol, no només es van recollir els preceptes de caràcter global de la Directiva 96/62/CE, sinó que també es van fixar les prescripcions específiques relatives als contaminants esmentats, i alhora s'hi van incorporar la Directiva 1999/30/CE del Consell, de 22 d'abril de 1999, relativa als valors límit de diòxid de sofre, diòxid de nitrogen i òxids de nitrogen, partícules i plom en l'aire ambient, i la Directiva 2000/69/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre de 2000, sobre els valors límit per al benzè i el monòxid de carboni en l'aire ambient.

En aquest marc regulador s'inscriu així mateix la Directiva 2002/3/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2002, relativa a l'ozó en l'aire ambient, que estableix el nou règim jurídic comunitari sobre l'ozó troposfèric present en la baixa atmosfera, i la incorporació de la qual al dret intern es porta a terme mitjançant aquest Reial decret, que s'ha d'entendre completat, per tant, amb les prescripcions de caràcter general prèviament incloses en el Reial decret 1073/2002, de 18 d'octubre. Les dues disposicions tenen la fonamentació legal necessària en l'habilitació reglamentària que atorguen al Govern la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, i la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

De conformitat amb la normativa comunitària que s'incorpora, en aquest Reial decret s'estableixen valors objectiu de concentracions d'ozó per protegir tant la salut de les persones com la vegetació, que s'han d'assolir, respectivament, en el trienni o el quinquenni que comencen l'any 2010, així com objectius més estrictes que s'han d'assolir a llarg termini. El compliment d'aquests valors s'ha de garantir mitjançant l'elaboració d'una sèrie de plans o programes, que s'han de fer compatibles amb el Programa nacional de sostres nacionals d'emissió, elaborat en el marc de la Directiva 2001/81/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2001, sobre sostres nacionals d'emissió de determinats contaminants atmosfèrics.

També es regulen els llindars d'informació i d'alerta per a les concentracions d'ozó, amb la finalitat que les administracions públiques competents subministrin la informació corresponent a la població i a l'Administració sanitària quan se superin aquests llindars, o quan es prevegi que puguin ser superats, sense perjudici de l'obligatorietat de posar de manera general a disposició del públic informació periòdica sobre les concentracions d'ozó en l'aire ambient i d'elaborar plans específics d'acció a les zones en què hi hagi risc de superar el llindar d'alerta.